

Ülkemizin Misafirleri Muhacirler

Müslümanlar olarak ve bu ümmetin bir Ferdi olarak zulme karşı durmak ve mazlumun yanında yer almak tarih boyunca hep sergilediğimiz bir duruştur. Aynı zamanda bizim en önemli görevlerimizden biri kabul edilmektedir. Misafirperverlik, misafire ikram etmek ve ona sahip çıkmak bir al-i cenaplık örneği olup Rasulullah'ın övdüğü bir güzel davranış ve duruştur. Böyle bir duruş sergilemek mümine yakışıır.

Suriyeli kardeşlerimiz haksızca zulme uğrayınca ülkelerini evlerini parklarını zorunlu olarak terkettiler. Karşılarında zalim bir rejim ve insafsız bir diktatör ve bir dikta devlet vardı. Erkekleri bu iç savaşta şehid olan kadınlar ve onların çocukları kuzeye doğru tırmanarak sınırlarımıza gelip dayandılar. Gidecekleri başka bir yer yoktu. Suriye'nin güneyinde olanlar Ürdün'e batısında olanlar da kısmen de olsa Lübnan'a sığınmışken özellikle Halepliler ve Kuzey Suriye'de yaşayanlar bu zulme dayanamayınca sınırlarımızdan içeri girip bize sığınmak istediklerini sırtlarında taşıdıkları birkaç eşyadan anlaşılmıştı. Zulümden kaçanlar ilk defa bu millete sığınmış değildir. Tarihimizde bu ümmetin mensuplarının yaşadığı başka göçler de vardır. Bu göçler ya sel felaketlerinden yahut düşman saldırılarından ya da kuraklıklardan dolayı olmuştur. Miladi yaklaşık 250 yıllarında Yemen'de meydana gelen ve Kur'an-ı Kerim'in de bize anlattığı seylu'l-arim' felaketinden sonra Kuzeye tırmanan birçok Kahtani Arap kabileleri Irak ve Suriye'ye yerleşmişlerdir. Diğer taraftan Orta Asya'da bir zamanlar meydana gelen Bozkırlardaki kuraklıklardan dolayı Batıya bir göç dalgasının olduğunu biliyoruz. Aynı şekilde Moğolların Batıya doğru saldırılara geçmeleri üzerine işledikleri cinayetler, yaptıkları katliamlar, toptan şehirleri imha etmeleri üzerine de bugünkü Orta Asya'dan Batıya doğru gelen Müslüman Türkler mücadele ede ede Batıda yeni yurtlar edinmişlerdir. Moğol Hükümdarı Cengiz han ilim merkezi olan Buhara'ya girdiği zaman Müslümanların kellelerinden kaleler yığını yaptığını tarih kaynakları ve bu alanda yapılan araştırmalar bize felaketin boyutlarını anlatmaktadır. Buhara Taşkent ve Semerkant'ta Moğolların yaptığı katliamlar sonunda bu şehirlerden çıkıp gidenler batıya sığınmak zorunda kalmışlardır. Harezmsahlar, Anadolu Selçukluları ve Abbasi Devletine saldırılarıyla son verenler ve bu devletleri tarihe gömenler Moğol saldırıları olmuştur. Bu ve benzeri savaş ve göç dalgaları sonunda Anadolu'ya gelen Selçukluların bir kısmı da Kuzey Irak'a, bir kısmı da Suriye'ye girerek buralarda Irak ve Suriye Selçukluları devletlerini Kurmuşlardı. Bunların yanı sıra yine Moğol belasından Batıya göç eden Kayı boyu da mücadele ede ede Söğüt'e kadar ilerlemiş ve Bizans topraklarında giriştikleri savaşlar sonunda buraları yurt edinmişlerdir. Nihayet bu savaşlar ve Moğol saldırıları sonunda Batıya göç eden Türkler Anadolu'yu fethederek burayı İslam ümmetinin topraklarına katmışlardır. Fakat bu savaşlar sonunda Selçukluların Kurdukları devletlerle

Abbasi Devleti sona ermiş bunların mirasçısı olarak Osmanlı devleti İslam ümmetini güçlü bir devleti olarak tarih sahnesine çıkmıştır.

İfade ettiğimiz gibi Selçukluları Kuzey Irak'a ve Kuzey Suriye'ye yerleşmelerinden sonra burayı yurt edinenlerin torunları bugün Kerkük ve Musul ile Halep'te yaşayan Türklerdir. Suriye'de meydana gelen bu rejim felaketinin ardında Ülkemize sığınanlar arasında Halep ve çevresinde yaşayan Türkmen kardeşlerimizin de olduğunu her halde biliyoruz. Ülkemize muhacir olarak gelen Müslümanların % 30 Türkmen, % 20 Kürt , % 50 kadarı da Araplardan oluşmaktadır. Bizim güneyimizde ve Suriye'nin kuzeyindeki demografi yapı da bunu açıkça göstermektedir. Arap, Kürt ve Türkmenlerden oluşan bu muhacirlerin hepsinin adı "Suriyeli göçmenler" olmuştur.

Bu muhacir kardeşlerimiz sınırlarımızda içeri girdikten sonra bunları geri çecirseydik büyük bir kısmı Suriye diktatörü ve onun hamileri olan Rusya ve İran silahlı kuvvetleri tarafından yok edilecekti. Suriye dramında hayatlarını kaybeden bir milyon kişiye belki 2-3 milyon Müslümanı daha katacak ve ölümlerine sebep olacaktık. Ancak Cumhurbaşkanımızın merhamet duyguları ile bu toprakların misafirperver insanları on yıldan beri bu muhacirlere kapılarını ve bağırılarını açtılar. Artık bunlar bizim misafirlerimiz. Hani biz Ensar onlar da Muhacir olmuş ve bu durum artık istesek de istemesek de tarihe geçmiş bulunmaktadır. İleride tarih bunu böyle kaydedecektir.

Bu muhacirleri aldık zamanında bağrımıza bastık o halde yaptığımız bu iyiliği yarıda kesmeden sürdürmek zorundayız. 2023 Mayıs seçimlerinde bir pay kapmaya çalışan ırkçı bir parti ve liderinin sesini fazla yükseltmesi bu insanlara karşı bazı idari uygulamalara geçilmiş ve seçimlerde oy kaybı olmasın diye muhalefetin ağzını tıkmak için bağrımızda yaşattığımız bu kardeşlerimize bu sefer biz farklı bir zulüm örneği ortaya koyduk. Bunların oturumlarının yenilenmesi, iş yeri sahiplerinin ve çalışan işçilerin, öğretmen ve diğer görevlilerin çalışma izinlerinin uzatılması ekonomiye büyük katkısı olan ve sanayi işçi kesiminin önemli bir çoğunluğu olarak sanayimizi ayakta tutan Suriyeli kardeşlerimizin oturumlarının yenilenmesini istiyoruz. Bunların ekonomimize ve eğitimimize büyük katkıları olmuştur. Suriyeliler Arab'ı ve Türkmen'i ile sanayiden ve iş hayatımızdan çekinici kesinlikle büyük bir boşluk meydana gelecektir. Bunu biz değil bunları çalıştıran sanayici ve imalatçı iş adamlarımız söylüyor.

Suriye'den gelen yüzlerce öğretim üyesi ve öğretmen kardeşlerimiz İlahiyat Fakültelerimiz ile Üniversitelerimizin 25 civarında olan Arap dili ve edebiyatları bölümlerinde yaptıkları katkıları biz çok yakından biliyor ve takdir ediyoruz. Bunun yanında İmam-Hatip okullarımızdaki Arapça öğretimine yaptıkları katkıların ne kadar muazzam olduklarını bizzat

biliyor ve gözlerimizle görüyoruz. Diğer tarafta inanın birçok şehir ve ilçede olduğu gibi Fatih camilerinden ve Başakşehir'den Esenyurt'taki camilerden Suriyelileri çekin cemaat kalmaz. Sadece buraları bildiğimiz için bu bölgeleri zikrettik. Aynı Manzarayı benim Mardin Artuklu üniversitesindeki görevim sırasında Mardin'deki camilerde de durum aynı idi. Bunu Adana Mersin, Gaziantep'li de sorunuz aynı şeyi söyleyeceklerdir. Bu insanların bize hiçbir zararı yok. Ümit Özdağ ve onun gibi ırkçılar istedi diye bunları neden zorla ateşe atmak üzere geri göndermeye çalışıyoruz. Hangi endişelerle bunlardan memnun değiliz? Aralarında birkaç tane sefih ve suçlu adam ortaya çıktıysa bunların yüzünden bütün bir kitleyi neden cezalandırıyoruz.

Trabzon da bir adam çıkıp Kuveyt vatandaşı bir turiste saldırması bütün Türkiye halkının kötü olduğunu göstermediği gibi bir tane Suriyelinin yanlışlık yapması da bütün Suriyelilerin kötü olduğunu göstermez. Rize ve Trabzon'a 1,5 milyar dolar turizm geliri gelmiştir. Haliç ülkelerinden ülkemize turist olarak gelenler Arap diye bunlara da saldırılar oluyor.

Bunların bir kısmı işçi veya öğretmen olarak ekonomimize, sosyal ve eğitim hayatımıza belli bir katkıları olmuştur. Ama asıl diğer taraftan da bunların büyük bir sermaye ile gelen ve birçok şehrimizde açtıkları iş yerleri ile 40 milyar dolardan fazla bir sermaye ile giriş yapmışlardır. Bunu ben bizzat eski Kalkınma Bakanı ve şimdiki Cumhurbaşkanı yardımcımız olan sayın Cevdet Yılmaz'dan işitmişim. Arap baharından sonra ne yazık ki diğer Arap ülkelerinde özellikle Birleşik Arap Emirlikleri ile Suudi Arabistan'da yaşayan Mısırlı, Iraklı ve Suriyeli iş adamları ve üst düzey bürokratları u iki devletten sınır dışı edilip çıkarılınca bu kesimler de büyük sermayelerle ülkemize göç edip önemli yatırımlar yapmışlardır. Yine Arap olan Katarlı, Kuveytli ve Suudi iş adamlarının ülkemizdeki yatırımlarını hepimiz biliyoruz. Bunlar Arap'tır diye bunlara olan düşmanlığımızın sebebi nedir? Bilinmez!

Son zamanlarda Suriyeli muhacirlerin şahsında genel olarak bütün Araplara karşı artan ve iyece çığırından çıkan ırkçı nefret söylemlerinin de düşündürücü ve endişe verici boyutlara vardığını görüyoruz. Biz Müslüman olarak herhangi bir ırka mensup olan insanlara karşı her türlü aşağılayıcı açık söz ve nefret içeren söylemler kesin olarak suç kapsamında kabul ederiz. Batı dünyasını ikinci Dünya savaşına götüren süreçte insanlığı bir felakete sürüklemiş olan ırkçılığı önce bizzat körüklemişlerdi. Hitler ve Mussolini zihniyetinde olan kimseler gerek Avrupa'da gerek sömürdükleri Afrika ve Asya topraklarında insanlara büyük bir ırkçılık felaketini yaşatmışlardır. İşte bu ırkçılık belası üzerine herhangi bir milletin, kavmin, dinin ve ırkın aşağılanma biçimleri konusunda insanlığın geliştirdiği bir tavır söz konusu olmuştur. İkinci dünya Savaşı esnasında yaşanan ırkçılığın insanlığı nasıl bir felakete götürdüğü hususu

yaşanan ırkçılık politikaları ile iyice ortaya çıkınca Avrupalı dikta rejimleri kısmen de olsa bu yaptıklarından ve faşist düşüncelerinden geri adım atmışları.

Bizler özellikle Osmanlı bakiyesi topraklar üzerinde yaşayanlar olarak 1000 yıldan beri birlikte yaşamaktan gurur duymuşuzdur. Bu ümmeti oluşturan farklılıklar, Osmanlı sonrası dönemde de devam eden eşit vatandaşlık temelinde, haklarıyla ve sorumluluklarıyla bir bütünlük oluşturmuşuzdur. Bu ümmet temelli bütünlük içinde yaşayan ve farklı etnik kökenden gelen insanların da hiçbir ayırıma, etnik kökenlerinden veya dinlerinden dolayı ayırımcılığa tabi tutulmamaları için gerekli hukuki güvenceler altına alınmıştır. Böylelikle bu anlamda her türlü etnik grubun sahip olduğu bu haklarını kullanması ile ilgili olarak zaman zaman yaşanan sorunlara rağmen bu kadar ırkçı söylemlere de rastlanmamıştır. Ancak ne yazık ki son zamanlarda ülkemize sığınmak zorunda bırakılan Muhacir kardeşlerimize yönelik saldırgan, aşağılayıcı nefret dilinin affedilmesi asla mümkün değildir.

Aslında Türkiye'nin hiç Arap kökenli vatandaşları olmasaydı dahi Araplara yönelik bu aşağılayıcı dil kabul edilemezdi. Ancak belli ki bu iğrenç ve aşağılayıcı, küçümseyici nefret dilini kullananlar Türkiye'de çok önemli bir Arap nüfusunun bu ülkenin asli bir unsuru olarak yaşıyor olduğundan da haberleri yoktur. Ya da yaklaşık on vilayetimizde Hatay, Kilis, İskenderun, Gaziantep, Urfa, Mardin, Diyarbakir, Batman, Siirt, Bitlis, Muş ve Van illerimizde yaşayan ve bu illerde doğup da daha sonraları büyük şehirlere taşınan milyonlarla Türkiyeli Arapları da Türk mü kabul ediyorlar acaba? Böyle basit bir yorum da olabilir mi? Çünkü ırkçıların gözünde ırk ve millet olarak sadece kendileri varlar. Halbuki Türkiye'de Türk, Kürt, Arap, Çerkez, Abaza, Gürcü, Laz, Pomak, Ermeni, Yahudi, Rum, Süryani ırk ve milletlerine mensup vatandaşlar yaşamaktadır. Bunların hepsini Türk mü sayıyorlar?

Suriyeli Muhacir kardeşlerimize yönelen karşıt duyguların topyekun Arapları hedef alması ve Arapların sanki bu ülkenin yabancı bir unsuruymuş gibi ifade edilmesi büyük bir şüursuzluk örneği değilse o zaman tam bir cehalet hatta ihanettir. Bu ihanet ve cehalet de Türkiye'nin milli birlik ve beraberliğine karşı yıkıcı ve bölücü bir anlayış ve siyasettir.

“Araplar, çöllere”, “Arap bedevisi”, “bizi arkadan vurmuş Araplar”, “çadır insanları”, “Allah'ın Arabı” “Anladıysam Arap Olayım” gibi ifadelerle bu insanları tezyif eden, hatta köpeklerine “Arap” ismi veren tam faşist kimselerin olduğunu da biliyoruz. Bu anlayış ve yaklaşımlarla çok rahat bir şekilde aşağılanan Arapların milyonlarcasının bu ülkenin asli vatandaşı olduklarını hatırlatmayı ve bütün bu söylemlerden dolayı incindiklerini, rahatsız olduklarını ifade etmek isteriz. Böylesi ırkçı ve ayırımcı söylemler nefret içeren bir ırkçılığın ifadeleri olduğu gibi reddedilmesi ve en azından kınanması gereken bir yaklaşımdır.

Ülkemizin güney doğu ve doğu ilerinden on ayrı şehirde yaşayan ve bu şehirlerden batı

bölgelerindeki büyük illere göç edip yaşayan milyonlarca Türkiye vatandaşlarının önemli ve üçüncü büyük kitlesi olan bir kesime karşı bölücü, yıkıcı ve ayırıcı bir şiddeti de barındırıyor.

Suriyeli sığınmacı mazlumlara karşı ucuz kahramanlıklarla, onlara yönelen karşıtlığı politik olarak istismar ederek, oluşan rahatsızlıktan bütün Araplara karşı pervasız, kontrolsüz ve hadsiz bir söylemde bulunuluyor. Muhacirlerin bu mağduriyetlerini savunanlara da basit bir üslup ve küçümseyici bir tavırla “siz de onlarla beraber çöllerinize gidin” diyebilen hadsiz, şuursuz bir ırkçılık bir ülke için büyük bir talihsizliktir.

İrk ayırıcılığı konusunda genel olarak Araplara karşı takınılan bu tutum affedilecek ve kabullenilecek bir siyasi yorum olmaktan da uzaktır. Son zamanlarda Araplara karşı artan ve iyice pervasızlaşan ırkçı nefret söylemlerinin kaygı verici boyutlara vardığını açıkça ifade etmek gerektiğine inanıyoruz.

Allah rızası için ülke olarak bütün halk olarak ve özellikle hükümet olarak mazlumun yanında yer almak zorunda olduğumuzu unutmamalıyım. Bu konuda sesimizi çıkarmamız gerekmiyor mu? Madem bu mazlum ve mağdur hicret etmek zorunda kalmış insanları ülkemize aldık, bağrımıza bastık, çocuklarını okullarımızda okuttuk, on yıldan beri bunlara Türkçe öğrettik, üniversitelerimizde okuttuk o halde artık bunlar entegre de olmuş ve hatta asimile de olmak üzeredirler.

1960 yıllarında sonra işsizliği yenmek üzere Almanya, Fransa, Avusturya, Hollanda ve Belçika'ya giden işçilerimize karşı ırkçı tavırlar takınan dazlakların bu tavırlarını hiçbir zaman kabullenemedik. Karşı tavır koyduk ve gurbetçilerimizin hukukunu savunduk. Orada doğan Türkiyelilerin üçüncü nesli tamamen entegrasyona Avrupalı vatandaşlar oldular. Önemli bir kısmı vatandaş oldu. Bütün dünyada bir ülkede beş yıl oturma hakkı alan herkes oranın vatandaşı olma hakkını elde eder. Onun için gurbetçilerin çocuklarının ve torunlarının önemli bir kesimi artık asimile olmuş ve Almanlarla diğer ülke yerlileri bunları eşit vatandaş kabul etmek zorunda kalmışlardır.

Türkiye'mizde de doğan Suriyelilerin, Yemenli ve Libyalılarla Mısırlıların çocukları da neredeyse Arapçayı unuttu. Geldiklerinde burada doğan çocuklar bugün en az on yaşında oldular. Artık hepsi Türkçe konuşuyor. Küçük bir kısmına vatandaşlık verdik ama diğerleri son derece tedirgin durumdadırlar. Oturumları her yıl bir hayli yüksek meblağlarla yenileniyor. Ancak bu son bir yıldır oturumu bitenler oturum alamıyor veya büyük zorluklarla pingpong topu gibi resmi kurumlarımız arasında bir yerden bir yere postalanıyor. Oturumu yenilemek için oturduğu semtten başka bir semte veya ilçeye taşınmışsa yeniden evrak ve faturalar isteniyor.

Sular idareleri emniyetten/göç idaresinden oturum al gel sana su ya da elektrik kontratı yapalım diyorlar. Göç idaresine giden muhacire git İski'den kontratını getir sana oturum vereli,m diyorlar. Yurt dışından az çok kalmış bir kişi olarak Almanya veya Hollanda da yaşayan Türkiye vatandaşlarına asla böyle bir muamele yapılmıyor ve muhacir oturum alamayınca polisler yolunu çevirip oturum belgesi istiyor. İbraz ettiği eski belgesini kabul etmeyen emniyet görevlileri de muhaciri alıp sınır dışı etmektedirler. Böyle bir durumla karşılaşmak istemeyen garibanlar evden çıkamıyor, evinin yakınındaki markete bile gidip ihtiyaçlarını almaktan korkuyor. Her an bir emniyet görevlisiyle karşılaşırım korkusuyla bu insanları yaşatmak reva olmamalı. Her türlü belgesini kanuni yollarla veya yan yollardan (!) geçirilerek iş yerlerine ruhsat alanların iş yerlerinde müşterilerine kendi dilleriyle hitap etmek için yazdırdıkları tabelaları sökülüp atılıyor veya üzerine alüminyum levhalar geçirilerek üstü kapatılıyor. 1940 yıllarda Arapça harf düşmanlığı yeniden hortlatılıyor. Ama Taksim, Beyoğlu, Kadıköy ve şişlideki bir çok mağazanın kapısında İngilizce, Çince, Korece ve İspanyolca yazı ve tabelalar asılı iken kimseleri bu dillerde yazılan tabelalara karışmaması da ibretimiz bir durum ve çifte standarttır. Bu Arapça yazılar hatta muhacirlerin yoğun işlerinin olduğu ilçelerde de bu yabancı dillerle yazılanlara karışılmayıp sadece Arapça ibareler sökülmeye kalkışılıyor.

Bugün Avrupa'nın birçok ülkesinde yaşayan Türklerin işyerlerinin kapılarında hep Türkçe ibareler yazılırken kendilerine karışını yok tabelalarına yasak getireni yok. Bu bir hak ve özgürlük gereğidir. Ama aynı kanunlarla yönetilen bir ülkede böyle çifte standartların görülmemesi gerektiğini de biliyoruz.

Allah rızası için ümmet düşüncesi adına lütfen sesinizi Ankara'ya duyurunuz. Tanıdığınız siyasilere ve yöneticilere söyleyin bunların oturumlarını, çalışma izinlerini uzatsınlar, kurumlar kendi aralarındaki yazışmaları internet ortamında yaparak bu insanları bir daireden başka bir resmi daireye gönderip durmasınlar. Ayrıca ülkemize üniversitelerde okumak üzere gelmek isteyen bütün Müslümanlara vize verilmesi noktasında da lütfen yine Ankara'ya sesinizi duyurunuz. Cumhurbaşkanı bizzat bana rektörlüğüm sırasında :” Ahmet Hoca yabancı öğrenci sayısını bir milyona çıkarmanın yollarını açınız, yökte gerekli çalışmalar için Yekta hoca ile diyaloglarımız olsun demişti. Birkaç yıl içinde 300.000 bin öğrenciye ulaşıldı. Ama son iki yıldır özellikle İslam ülkelerinden üniversitelerimize gelmek isteyen öğrenciler vize konusunda büyük zorluklar yaşamaktadırlar. Bunun da önünü açılması gerekmektedir. Ülkemize gelemeyenlere Avrupa ülkeleri kapılarını açıyor ve hemen kayıt kabul belgelerini veriyorlar. Bugün bir çok Avrupa ülkesinin gelirin önemli bir kısmı dışardan gelen öğrencilerin getirdiği dövizlerdir. Bizim ülkemize son yıllarad ilgi ve talep varken bunu geri

çevirmemiz sağlıklı bir politika değildir. %1 oy potansiyeli olan bir muhalefet partisinin söylemleri ve politikası hükümeti ve dolayısıyla devleti bu kadar etkilememelidir.

Diğer taraftan bize sığınmış ve artık 10 yıldan beri burada yaşayan ekmeğini kazanırken ekonomimize katkısı olan bu insanları bu kadar dışlamak da yanlış bir tutum ve yanlış bir uygulama olarak görülmelidir. Bu insanlar şu anda ticari hayatın içinde çok önemli bir işgücü oluşturuyor. Bir tekstilci arkadaşımızın gümrükten mal yükleyecek eleman bulamadıklarından şikâyet etmesi bizi birçok yönüyle üzmüştü. Zira muhacir gençler sınır dışına gönderilme korkusuyla ya saklanmış ya da evinden hiç çıkamamaktadır. İnşaat dahil her sektörde el işçiliği gerektiren her yerde bu Suriyeli kardeşlerimiz istihdam ediliyor. Bizim gençler hep üniversite mezunu ve masa başı işlere talipler. Şu anda inşaat sektöründe günlük yevmiye 2.500 TL ye dayandı, ama yeni işçi istihdamı yok. Mevcut işçiler içinde ciddi miktarda Suriyeli ve Afganlı çalıştırılıyor. Bunları geri gönderdiğimizde şantiyelerde yerli işçi yevmiyesi bir anda iki katına çıkacaktır. Bu da zaten erişilemeyecek fiyatlara gelen konut maliyetini ve krizini daha da derinleştirir. Ülkemizde işsizlik yaklaşık % 12 civarındadır. Bunun iç dağılımı %7 erkek geri kalanı kadın işsizlik oranını oluşturmaktadır. Yani el emeği gerektiren işlerin çoğunda erkek çalıştığını düşünürsek işsizlik rakamı çok derin değil. Bu insanları ülkelerine gönderince çok ciddi bir işçilik krizi yaşanacağı aşikardır. Tekstil, oto tamirciliği, kaportacılık ve hatta tarım dahil her sektör için bu böyle bir sonucu göstermektedir. Suriyeli kardeşlerimizin kriminal suça bulaşanları hariç hepsine vatandaşlık verip bu sıkıntılar bitirilmelidir. Aynı davranışları bugün Batı Avrupa ülkelerinde yaşayan vatandaşlarımıza yapılırsa oranın da ekonomilerinin büyük zarar göreceğini bildikleri için böyle bir davranış sergilemiyorlar. Ülkemizde nüfus artış hızı iyice düşmüş olduğu aşikardır. Muhacir gençler ise genç nüfusumuza iyice entegre olup Türkçe öğreniyorlar böylelikle de çok güzel bir aşı oldular. Fitnecilerin fitnesine aldırmadan İslamî esaslarımıza, misafirperverlik geleneğimize ve maneviyatımıza uygun olanı yapalım. Allah kendi yolunda olanın yardımcısıdır, muhakkak ki şerri hayra tebdil eder.

Bu yazımız bir makaleden daha çok uzun bir dilekçe mahiyetini aldığı için farkında olarak talep ve dertlerimizi dile getirdik.